

Sestanek Balkanske zveze in Male antante v Beogradu

Državniki iz sosednih in prijateljskih držav, ki so gosti naše prestolnice:

Grški min. preds. Metaxas

Turški zun. min. Ruđi Aras

Min. preds. Milan Stojadinović

Rumunski zun. min. Titulescu

Čsl. zun. minister Krofta

Največji safir na svetu

V londonskem naravoslovnem muzeju so razstavili največji safir na svetu. Ta dragulj so našli pred letom dni na Cejlonu, tamkajšnji guverner da je poslal v London, kjer so ga razstavili v majhni sobi naravoslovnega muzeja. Seveda ga stražijo posebni detektiv.

V sedanjem stanju je safir samo brezoblična kamnita masa, ki jo je treba še izbrusiti. Ker ta čas ni instrumentov, s katerimi bi lahko ta kamen izbrusili, bodo morali zgraditi zanj posebne aparate. Safir je bel in ne temno moder, tako da je njegova vrednost razmeroma majhna.

Poslušanje z usti

Zakaj poslušajo ljudje s slabim sluhom tako pogosto z odprtimi usti? Vzrok bo v resonancah, ki nastanejo z zvoki ob okostju ust. O tem se prepiramo z lepim poskusom: Zamašimo si ušesa, zaprimo usta in se oddaljimo od kakšnega izvora zvokov za toliko, da ne bomo ničesar več slišali. Če sedaj usta odpremo, bomo zvok takoj spet slišali in to tudi tedaj, če se še bolj oddaljimo.

„Ne bom umrl“

O zadnjih urah egiptskega kralja Fuada poročajo: Se dopoldne na dan svoje smrti je izjavil zdravnikom: »Ne bom umrl!« Veliko odpornost, ki jo je pokazal za svoje bolezni, je občudoval ves Egipt. Iz kraljeve palače je prišlo le malo avtentičnih poročil, vendar menijo, da ni bil kralj nikoli brez zavesti. Dopoldne pred smrtjo se je pokazalo stanju zboljšanje in je mišil, naj obedi v palači, karavada pred njegovo boleznijo. Zvečer je zdravnik, naj bi mu kaj bral iz listov in se je z njim pogovarjal o položaju, pri čemer je še izrazil upanje, da bo ozdravel s svojo voljo do življenja. Kljub temu pa so ga kmalu zapustile moči in je izdihnil.

Ženska v rdečem v zaščitnem zaporu

Anno Sageovo, »žensko v rdečem«, ki je ameriški policiji omogočila ustrelitev proslulega bandita Johna Dillingerja in ki je za to prejela 5000 dolarjev nagrade, so prepeljali na Ellis Island, da jo spravijo dalje v njeno domovino Rumunijo. Spremljal jo je močan oddelek zveznih policistov. To je bilo potrebno zavoljo tega, ker so se bali, da bi Dillingerjevi prijatelji izvršili nanjo atentat. Sageova je vodila v Ameriki javno hišo in jo ameriške oblasti izganjajo zavoljo tega.

Po njenih trditvah ji je policija v ostalem obljubila, da bo smela ostati v Ameriki, če ji bo pri aretaciji Johna Dillingerja v pomoč.

Hauptmannova vdova se odpelje v Nemčijo

Kakor poročajo iz New Yorka, se odpelje Ana Hauptmannova, žena pred kratkim justiciranega ugrabitelja Lindberghovega otroka, ob koncu junija v Nemčijo. V Kamenico na Saškem, kjer živi Hauptmannova mati. »Toda vrnem se v Ameriko,« je dejala časnikarjem, »da bom nekim ljudem za živni očitek vesti.«

Od Ual-Uala do Addis Abebe

Tragedija abesinske vojske — Neguš pobegnil v Džibuti

Namera Italije, da bi zavzela Abesinijo in s tem zvezala svoji vzhodno-afriški koloniji Eritrejo in Somali, je bila že dolgo sen italijanskih imperialistov. Meja med Italijansko Somali in Abesinijo namreč ni bila točno določena, tako, da je bila Italiji prav za prav pod tem ali onim izgovorom vedno odprta pot v notranjost dežele. Prihajalo je zaradi tega do raznih incidentov. Vsem, ki zasledujejo dnevne dogodke, je še v spominu nedavni spopad pri Ual-Ualu, kraju, ki je na večini zemljevidov zarisanih kakšnih 150 km od domnevnih italijanskih meja v značni črti. Spopad pri Ual-Ualu je bil predložen posebnim komisiji, ki je skušala rešiti spor v obojestransko zadovoljstvo prizadetih. Toda Italija je izrabila priliko, začela je pošiljati divizijo za divizijo čez Sueški prekop v Afriko in še preden se je utegnila Abesinija dobro pripraviti na obrambo, je 3. oktobra, po končani deževni dobi, vkorakala v deželo. Tako se je začela vojna.

stojanke. Ko se je italijanska vojska še okrepila z zadostnim številom tankov in letal, se je začel glavni napad na črno vojsko. V bitkah pri Makali, Ambi Alagiju in pri jezeru Ašangi je bila abesinska severna armada poražena. Levemu krilu italijanske vojske se je posrečilo, da je pridrlo po napornem maršu skozi Danakilsko puščavo do Tanskega jezera in si podvrnilo Ausso.

Manj sreče so imeli napadalci na jugu, kjer so zaradi pomanjkanja vode vzdržale komaj tri armade. Na abesinski strani je branil neguševe postojanke mojster vojne v puščavi, turški general Vehib paša, ki je bil najboljša opora armadi rasa Nasibuja. Na tem bojišču so morali Italijani prehranjevati svojo vojsko s pomočjo letal. Zdaj so tudi tukaj opravili.

Vojaški strokovnjaki so presojali izid afriškega konflikta popolnoma drugače. Bili so uverjeni, da bo trajala vojna z Abesinijo najmanj 3 leta. Toda pokazalo se

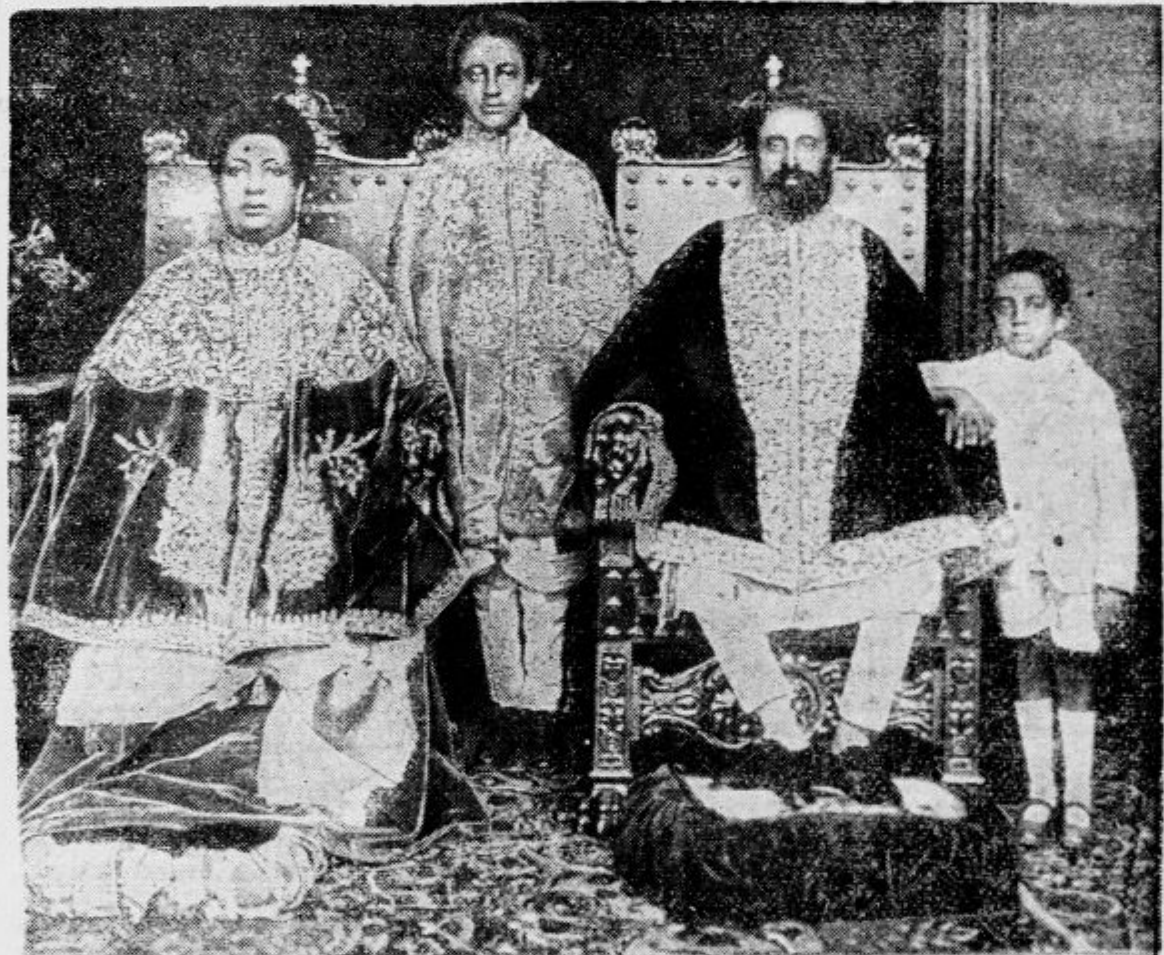
vzhodnoafriške vojne ni mogoče misliti niti tedaj, če bi se za kaj takega odločili negušu zvesti poglavarji abesinskih rodov, kar pa je prav malo verjetno.

Prastaro, neštokrat dokazano dejstvo je, da prinaša smrt ali beg vrhovnega vojaškega poveljnika vojujoče se vojske potlačnost in celo razkroj armade. Za nadaljevanje vojne v Abesiniji torej skoro ni izgledov. Že doslej je imela Evropa priložnost spoznati, da se slabo organizirana in neizveščana negušova vojska ni mogla resno upirati italijanskemu osvajaštvu. Ta vojska ni le zaostajala v pogledu vojaške sposobnosti in tehnične opreme za Italijani, marveč je imela tudi v lastnih vrstah skrite sovražnike, saj se je ves čas čutilo živo nasprotovanje med poglavarji posameznih plemen. Tako se je število sovražnikov proti abesinski državi povečalo samo od sebe. Kar je imela abesinska vojska dobrega orožja, so ji zaplenili Italijani v zadnjih bitkah. Vrh tega je popolnoma izginila možnost preskrbe z orožjem in strelivom od zunaj.

Italijanska vojska se je, to je treba odkrito priznati, proti Abesincem dobro izkazala. Imela je sposobne vojskovodje, dovolj opreme in moštva, predvsem pa je bila izvrstno opremljena v tehničnem pogledu. Tanki in letala so storili svoje. Zdaj ko Italijani lahko rečejo, da so zmagali, pa nastaja tudi za njih novo vprašanje. Obravnavati bodo morali precej močno rezervno vojsko, ki bo čuvala sadove italijanske zmage v zasedenem ozemlju. Ni dvoma, da bodo Italijani to storili, saj so že dosednji primeri pokazali, da je vsak njihov vojak pripravljen, če treba, zamenjati puško z lopato in plugom.

Haile Selassie bo stopil letos 23. julija v svoje 45. leto. Po sodbi svojih praznovernih podanikov je mož velike sreče. Njegovi starši so imeli dvajset otrok, med njimi pa je ostal pri življenju samo on, poznejši ras Tafari in še kasnejši cesar Abesinije. Ko mu je bilo 22 let, je doživel hud vihar na Harramaymskem jezeru. V čolnu je bilo sedem oseb, šest jih je utonilo, samo Haile Selassie se je rešil.

V sedemnajstem letu njegove dobe je cesar Menelik I. izročil rasu Tafariju provinco Sidamo v upravo. Na čelu te province je ostal sedanjí neguš osem let in kot pet in dvajset letnik se je dvignil proti tedanjemu vladarju Lidžu Jassuju. Pregnal ga je in proglasil za vladarico Menelikovo hčer Zaodito. Zaodita mu je ta čin poplačala. Določila ga je za svojega naslednika. Kmalu pa so se začele na dvoru hude spletke proti mlademu rasu. Dvorjani so začeli konspirirati proti njemu, ker je kazal prevelike ambicije. Edino vpliv tedanjega vojnega ministra fitaorarija Hapta Georgisa, ki se je bal državljanske vojne, ga je obvaroval neprijetnih posledic. Ko pa je Hapta Georgis umrl l. 1926, je moral ras Tafari izrabiti ugodno priložnost, ki se mu je ponujala. Odstranil je svoje sovražnike in pomel nasprotnike z dvora. Štiri leta pozneje je postal neomejeni vladar Abesinije. L. 1930. je bil kronan za abesinskega cesarja. Na tem položaju je skušal modernizirati deželo. Osnovalec je nekatere šole, ustanovil tudi dve zbornici, toda preden je svoje načrte dovršil, je prišla nađen vojna vihar in danes se mudi kot begunec na tujem.

Pobegli abesinski cesar s cesarico in dvema sinovoma

Kmalu nato so bile sklenjene proti Italiji sankcije, ki pa so imele samo delno učinek. General de Bono je medtem osvojil tri najsevernejše abesinske mesta: Aduo, Aksum in Adigrat. Pri nadaljnjem prodiranju proti Makali so ga Abesinci odbili. Neguš se je bil utrdil na severnem bojišču in je nad dva meseca napadal sovražnika. Zato je Mussolini imenoval de Bona za maršala in ga pozval v domovino, poveljstvo afriške ekspedicije pa je izročil maršalu Badogiju. Pod njegovim vodstvom so začeli Italijani srdito napadati abesinsko vojsko. Ti napadi so negušovo moč zelo oslabil, Italijanom pa so dali dovolj časa in priložnosti, da so zgradili utrjene po-

je, da so precejevali učinek sankcij kakor tudi žilavost in odpornost Abesincev. Proti moderno oboroženemu sovražniku so bile neguševe čete brez moči.

★

Cesar Haile Selassie, v eni osebi vladar in vrhovni poveljnik abesinske vojske, je s svojci zapustil Addis Abebo in se odpeljal z železnico v Džibuti, kjer se bo vkrcal na angleško ladjo. Ostanke abesinske vojske so zdaj brez poveljnika, ki je navzile neprestanim porazom predstavljal simbol odpora proti sovražnemu prodiranju v deželo. Beg neguša pomeni konec oborožene odpora Abesincev in na nadaljevanje

Neznanec ustanovil vseučiliški zavod

V krogih londonskih psihologov in filozofov so že nekaj časa proučevali načrt, da bi na oxfordskem vseučilišču ustanovili poseben zavod za eksperimentalno psihologijo. Kakor na drugih vseučiliščih, pa so tudi tu denarni viri precej skopi, tako da zavoda doslej niso mogli spraviti iz načrta v dejanje. Sedaj pa je akademski senat presenetil dar 10.000 funtov šterlingov, ki jih je poslal neki neznanec, da se ta zavod osnuje. Neznanec mecen je denar že nakazal in že v naslednjem semestru bo imelo oxfordsko vseučilišče posebno stoličo za to znanstveno stroko.

NEKAJ ZA VSE

Bolniška strežnica naj skrbi za to, da bo v bolniški sobi vedno nekaj svežega rezervnega perila na razpolago, robcev, srtač i. t. d. To za to, da ga v primeru nujne potrebe, posebno v nočnem času, ni treba šele iskati.

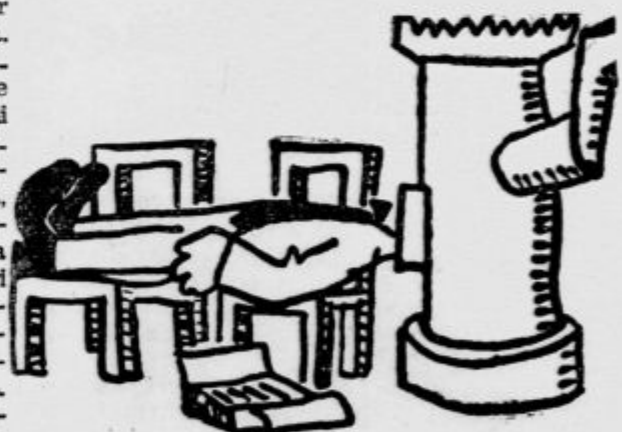
Zdrav človek potrebuje pri običajni hrani vsak dan deset do petnajst gramov kuhinjske soli. Pri nekkih boleznih se ta količina mora zmanjšati kvečjemu na dva do tri grame dnevno.

Ponovni napadi žolčnih kamnov pri starejših ljudeh so zelo pogostoma v zvezi z rakom v žolčnem mehurju, ne da bi se dal ta rak klinično ugotoviti. Takšni primeri se dajo še dobro ozdraviti z operacijo, le da jo je treba izvršiti pravočasno.

A NEKDOTA

Shaw ne govori nobenega tujega jezika, najmanj pa italijanščino. In vendar je nekdo s tem jezikom imponiral samim Italijanom, vsaj italijanskim natakarkem. Sedel je z neko družbo v železniški restavraciji v Milanu. Družbi se je že mudilo in bi bila rada plačala. Nobeden pa ni mogel plačilnemu razložiti, da si želi vsak zase plačati svoj zapitek. Tedaj se je Shaw spomnil na neko mesto iz opere »Hugenoti«, ki jo je često slišal v muzikalni hiši svojih staršev. Natakark je takoj razumel, ko je začel Shaw glasno deklamirati: Og-nuno per se, per tutti il ciel. (Vsak za sebe, nebo za vse).

VSAK DAN ENA

Obzirni zakonski mož, čigar žena ni mogla prenašati v sobi tobakovnega dima.

(Vart Hem-)

Dve sliki z vojaškega pohoda v Abesinijo

Italijanska vojaška bolnica na poti iz Desaja proti Addis Abebi —

Motorizirana kolona generala Staraceja na prehodu čez reko Saba

